

betydelig lavere, end den staaer anført i Statsregnskabet. Jeg minder paa dette Punkt om en Udtalelse, der fremkom under Finanslovens 1ste Behandling i Fjor fra det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (Guldbrandsen); han gjorde, støttet til Oplysninger, der vare tilvejebragte i Jernbanekommissionen i et Underudvalg, opmærksom paa, at en Overvejelse af den rigtige Anlægssum vilde føre til det Resultat, at Anlægssummen burde nedskrives med et Beløb, der vilde være nærmere ved 100 Mill. end ved 50 Mill. Kr., omvendt er det hyppigt blevet bragt frem særlig fra det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), at vore Baners Regnskab og Budgetter ere urigtige, idet Resultaterne ere ringere end opført. Paa § 27 er der nemlig opført mange Beløb, som burde afholdes paa § 6 i det ordinære Driftsbudget. Det er rigtigt, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at man ogsaa paa det Punkt maa være meget forsigtig; det er meget let at bære sig ad, som Statsbanerne endnu bære sig ad, at føre saa godt som alt op paa § 27; det er ogsaa let, som det ærede Medlem for Odense har taget Ordet for, at føre alting op paa § 6; men Følgen deraf vil være, at man paa § 6 faar Udgifter, som enhver forstandig Forretningsmand og enhver forstandig Leder af et Aktieselskab vil betragte som en Kapitaludgift, og som man derfor vil være berettiget til at optage som Laan; saaledes er det ogsaa nu; men det er ret vanskeligt at afgøre, hvad der skal staa det ene Sted, og hvad det andet; jeg tror at kunne sige, at det paa det Punkt vilde være muligt for Jernbanekommissionen at komme til et Resultat, som alle ville kunne samle sig om, men det vil ikke blive enkelt eller simpelt, saaledes som man synes at ville kræve fra nogle Sider; men hvorledes det nu end er, kan det ikke nægtes, at Resultatet er uheldigt og alvorligt og kræver finansiell Overvejelse. Men jeg kan ikke nægte, at den højtaerede Finansminister har Ret i, at det egentlig ikke er Indtægten, der er noget i Vejen med, men at det er Udgiftsbudgettet; og jeg er derfor af den Mening, at hverken Folketinget eller Administrationen har Grund til at skamme sig over eller fortryde, hvad de gjorde i 1896, da de gik til den nuværende Takstlov. Det var en Foranstaltning, som baade var forsvarlig efter de daværende Forhold, og som har vist sig finansiell rigtig med Hensyn til Tilvejebringelsen af større Indtægter. Det er altid blevet fremhævet som en Ros, da man gennemførte den lave

Porto, altsaa Rowland Hills Reform af Postbetalingen, at man i Løbet af kort Tid naaede op til den samme Bruttoindtægt ved de lave Takster, som tidligere ved de høje. Vi have været endnu heldigere. Vi have allerede det første Aar, de ny Takster vare i Kraft, opnaaet større Udbytte end vi havde i Forvejen. Det er jo, hvad Administrationen kan præstere som Opfyldelse af de Krav, der stilles til den, naar Bruttoindtægten har været stigende Aar for Aar fra 22½ Mill. Kr. i 1897—98 til 28 Mill. Kr. i 1899—1900. Det, der derimod er noget i Vejen med, er Udgifterne, og selv om en Del af disse Udgifter ere foraarsagede ved de yderligere Krav, som den forøgede Benyttelse af Jernbanerne har medført, saa er der alligevel en stor Del Udgifter, som ingen Mennesker kunne paaregne. Den Prisstigning, som er indtraadt siden 1896, hører til de Ting, som ingen Forretningsmand, ingen Kommuneadministrator, ingen Statsadministrator er forpligtet til at kunne forudse, og jeg kender intetsteds i Verden, hvor man har været i Stand til at forudse disse Prisstigninger. Disse Prisstigninger have efter mine Beregninger været saadanne, at hvis de ikke vare indtraadte, vilde Udbyttet af Statsbanedriften have været omtrent 4 Millioner Kroner bedre end det er, altsaa, vi vilde have været oppe paa et Overskud af omtrent 6 Mill. Kr. eller temmelig nær ved en Forrentning af 3 pCt. endogsaa af den opskruede Anlægskapital, som vi nu slæbe om med. Men just denne Prisstigning indeholder paa samme Tid den bedste Retfærdiggørelse for det Krav, som det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) har fremsat, nemlig en Forhøjelse af Betalingen for Jernbaneprestationer. Det er en Selvfølge, at naar man er kommen til det Punkt, at man for 5 Øre ikke faar mere Kul og flere Jernbaneskiner, end man før fik for 4 Øre, saa maa man tage 5 Øre for den Vare, man før solgte for 4 Øre. Og det egentlig rationelle Svar paa Prisstigningen vilde være det simpelt, at forhøje Jernbanetaksterne med, lad mig sige, 10—20 pCt. Dette tror jeg nu imidlertid ikke vil vinde Bifald paa noget Sted; men jeg kan ikke nægte, at jeg heller ikke er fuldkommen enig i, hvad det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds udtalte paa dette Punkt. Naar det ikke er saaledes, at det er det, vi gjorde i 1896, som har medført det uheldige Resultat, naar tværtimod det har fremkaldt en finansiell gunstigere Stilling,